

Chrzest niemowląt może być nieważny!

W tytule zawarta jest myśl, która mówi o tym, że to nie ludzie będą decydowali o ważności chrztu, tylko Ten, który taki chrzest ustanowił. Jednak różnice między chrztem niemowląt i chrztem ustanowionym przez Chrystusa, opisanym w Biblii, są tak duże i odnoszą się do tak ważnych zagadnień, że natychmiast rodzi się pytanie o ważność chrztu niemowląt, wraz z myślą graniczącą prawie z pewnością, że chrzest taki jest nieważny.

Zostałem ochrzczony jako niemowlę. Jednak po zapoznaniu się z nauką Jezusa Chrystusa, zawartą w Biblii, już jako dorosły człowiek, nie miałem żadnych wątpliwości, że brak mi chrztu biblijnego i postanowiłem ponownie się ochrzcić, jednak tym razem chrztem ustanowionym przez Chrystusa, a opisanym w Biblii. Wiem, że problem ten dotyczy większość Polaków. Dlatego chcę zapoznać zainteresowanych z tymi zagadnieniami.

Czym jest chrzest?

Chrzest chrześcijański, czyli chrystusowy, jest obrzędem religijnym związanym z całkowitym zanurzeniem się w wodzie, jest przekroczeniem pewnej bariery, powoduje rozpoczęcie nowego, ważnego etapu w życiu człowieka. Jest wprowadzeniem do Bożej rodziny Nowego Przymierza, rozpoczęciem życia wraz z Chrystusem, według Jego praw. To związane jest ze zaznajomieniem się z naukami Chrystusa, nawróceniem się, wyznaniem grzechów i całkowitym oczyszczeniem się z nich symboliczną wodą chrztu, publicznym wyznaniem wiary, przyjęciem na siebie obowiązku głoszenia Ewangelii i przystąpieniem do Kościoła Bożego. Jest początkiem życia chrześcijańskiego w bezpośredniej bliskości biblijnego Boga Jahwe, przez Ducha Świętego.

Znaczenie słowa chrzest.

Słowo „chrzest” może wprowadzać w błąd, bo ma podobne brzmienie do słowa „chrześcijanin”. Sugeruje, że aby zostać chrześcijaninem, wystarczy się ochrzcić. To nie jest prawda. Chrześcijaninem jest uczeń Jezusa Chrystusa, co zostało uwiecznione w Słowie Bożym: Dz 11:26 „... *W Antiochii też po raz pierwszy nazwano uczniów chrześcijanami.*”(BT) Zasady tworzenia nowych słów w języku polskim mówią, że człowiek Chrystusa to chrystusowiec, a nie chrześcijanin. Jednocześnie tak się składa, że naucza się w szkołach, że noworodki chrzci się, między innymi po to, aby były chrześcijanami i jakby na potwierdzenie tego, zapisuje się je do Kościoła. Jest to procedura niezgodna z Biblią. Są ludzie, którzy twierdzą, że słowo „chrzest” pochodzi od greckiego słowa „Khristos”, oznaczającego Chrystusa, Pomazańca, Mesjasza, ale jest to dalekie pokrewieństwo. Niewątpliwie mniej by było nieporozumień, a może nawet oszukiwania ludzi, gdyby zamiast słowa „chrześcijanin”, używano słowo „chrystusowiec”. Jeżeli nie zna się nauk Chrystusa, to

sam chrzest nie powoduje, że człowiek staje się chrześcijaninem
(uczniem Chrystusa)!

W słowie „chrzest” ukryta jest jeszcze jedna sprawa. Nowy Testament został napisany w języku greckim. Tam, gdzie w polskim tłumaczeniu występuje słowo „chrzcić”, w greckim języku jest słowo „baptismos”, co dosłownie znaczy „zanurzyć”. Ochrzcić kogoś, to znaczy zanurzyć go. Tak więc nie da się nikogo ochrzcić, czyli zanurzyć, przez polanie wodą lub pokropienie. Pamiętajmy o tym, że tam, gdzie w Biblii mówi się o chrzcie, tam zawsze występuje duża ilość wody, umożliwiająca całkowite zanurzenie człowieka. W początkach chrześcijaństwa chrzest odbywał się w bieżącej wodzie, w rzece Jordan i tylko przez zanurzenie. Od IV wieku w baptysteriach, w specjalnie do tego wybudowanych basenach i też przez całkowite zanurzenie. Chrzest niemowląt został oficjalnie ustalony dopiero na Soborze Trydenckim w 1563 roku, chociaż wcześniej był już też stosowany.

Rodzaje chrztu.

1. Starotestamentowy chrzest Janowy, chrzest nawrócenia.
2. Chrzest chrześcijański, ustanowiony przez Chrystusa

3. Chrzest niemowląt.

4. Chrzest pogański.

1. Starotestamentowy chrzest.

Chrzest był obrzędem stosowanym już w czasach Starego Testamentu. Czytamy o tym w Biblii. Faryzeusze pytali Jana Chrzciciela: „*Czemu zatem chrzczisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem* ?”(Jn 1:25 BT) Z tych słów

wynika, że prorocy ci, wcześniej dokonywali chrztu. Przykładem takim jest chrzest udzielany przez proroka Jana Chrzciciela. Czym charakteryzował się taki chrzest? Ludzie przychodzący do Jana Chrzciciela wyznawali swoje grzechy: „

Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy

.”(Mt 3:6 BT). Później, gdy dokonana się ofiara Jezusa Chrystusa, gdy ci ludzie uwierzyli, grzechy te mogły zostać odpuszczone, bo: „

Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości

.”(1 Jn 1:9 BT)

Dokonując chrztu, ludzie ci zmieniali całe swoje życie, nawracali się do Boga. Dlatego chrzest Janowy (Dz 1;22) został nazwany chrztem nawrócenia: Mr 1:4 „*Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów*

.”(BT) W ten sposób Jan Chrzciciel przygotowywał naród żydowski do przyjścia Mesjasza. On był zapowiedzianym przez proroka Izajasza człowiekiem, który wyrównywał drogę dla Boga Jahwe (Iz 40:3 BT II), aby mógł zamieszkać wśród ludzi (Hbr 8:10).

W Starym Testamencie przejście przez wodę oznaczało rozpoczęcie nowego życia. Woda była zapowiedzią i cieniem nowotestamentowego chrztu. Tak było w przypadku potopu, przejścia przez Morze Czerwone i przez Jordan.

2. Chrzest chrześcijański.

2.2.Pochodzenie słowa „chrześcijański”.

Termin „chrzest chrześcijański” brzmi jak masło maślane. W zasadzie powinno się mówić chrzest chrystusowy i wtedy wszystko byłoby jasne. Stosowane w Polsce nazewnictwo może prowadzić do nieporozumień. Jednak pamiętajmy, że chrzest chrześcijański oznacza chrzest ustanowiony przez Chrystusa (gr.), Mesjasza (hebr.) i jest opisany w księgach Nowego Testamentu.

2.3.Ustanowienie chrześcijańskiego chrztu.

Od początku swego nauczania, Jezus chrzczył ludzi: Jn 3:22 *„Potem Jezus i uczniowie Jego udali się do ziemi judzkiej. Tam z nimi przebywał i udzielał chrztu* .”(BT) Po zmartwychwstaniu, ale jeszcze przed wniebowstąpieniem, dał nakaz apostołom: *„ Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata* .”(Mt 28:19-20 BT) Podobnie jest to opisane w Ewangelii Marka: *„ I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony* .”

(Mr 16:15-16 BT) Tak został ustanowiony chrzest chrześcijański, czyli chrystusowy. Szczegóły tego obrzędu są opisane w Księgach Nowego Testamentu.

2.4.Przygotowanie katechumena do chrztu.

Ze względu na to, że w Polsce stosuje się chrzest niemowląt, słowo katechumen jest mało

znane. Oznacza ono człowieka przygotowującego się do chrztu. Analizując teksty biblijne można ustalić następującą kolejność czynności przed chrztem. Najpierw poznawanie Ewangelii i wstępne przyjmowanie nauk Chrystusa, potem nawrócenie się, dopiero potem wyznanie wiary połączone z chrztem.

2.4.1. Ewangelia i nauczanie wstępne przed chrztem.

Każdego człowieka, który chce się ochrzcić, należy do tego przygotować. Powinien być w pełni świadomy tego, co robi, bo droga, którą dobrowolnie wybierze, nie jest łatwa. Powinien poznać Ewangelię, historię zbawienia, podstawy prawa obowiązującego w Kościele, swoje obowiązki i prawa jako chrześcijanina, poznać ludzi, z którymi będzie po chrzcie przebywał.

W chrześcijaństwie pierwszych wieków, a więc tym najbardziej zbliżonym do nauk Chrystusa, istniało słowo „katechumen”, oznaczające człowieka przygotowującego się do chrztu. Istnienie tego słowa świadczy o tym, że w Kościele Pierwotnym, który tworzyli apostołowie, ochrzczenie kogoś nie znającego Ewangelii i podstaw chrześcijaństwa, który nie uwierzył w zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa, było niemożliwe. Okres katechumenatu trwał różnie. Tak to opisuje Justyn Męczennik, żyjący w II wieku (100-165): *„...ci, którzy uwierzyli w prawdziwość naszej nauki i naszych wypowiedzi, ślubują, że zgodnie z nimi wieść będą życie. Wówczas uczymy ich, jak mają się modlić, jak pościć, jak prosić Boga o odpuszczenie dawniej popełnionych grzechów – przy czym sami także modlimy się i pościmy wraz z nimi. Następnie prowadzimy ich do miejsca, gdzie znajduje się woda i tam dostępują oni odrodzenia w taki sam sposób, w jaki myśmy go dostąpili, mianowicie zostają skąpani w wodzie w imię Boga Ojca i Pana wszechrzeczy, w imię Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, oraz w imię Ducha Świętego*

;

(

Pierwsza Apologia

65)

Są jednak ludzie, którzy twierdzą, że tego wszystkiego nie trzeba robić, że chrzest to początek drogi, na której dopiero poznaje się nauki chrześcijańskie. Aby to uzasadnić, podają przykład biblijny, w którym tylko w dniu Pięćdziesiątnicy, na kazanie Piotra, ochrzciło się aż 3000 osób. Tak dużej ilości osób, w tak krótkim czasie, nie da się wszystkiego nauczyć: *„Ci więc, którzy przyjęli jego naukę, zostali ochrzczeni. I przyłączyło się owego dnia około trzech tysięcy dusz. Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólności, w łamaniu chleba i w modlitwie*

.

” (Dz 2:41-42 BT) Musimy jednak pamiętać o tym, że to byli tylko i wyłącznie Żydzi, którzy od

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

dziecka byli zaznajamiani w synagogach, w każdą sobotę, z naukami i prorocत्वami zawartymi w Starym Testamencie. Świadczą o tym zacytowane słowa: „przyjęli jego naukę”, czyli znali ją, lecz wcześniej jej nie przyjęli. Wielką popularnością cieszył się Jan Chrzciciel, który przygotowywał naród na przyjęcie Mesjasza:

”
Wielu spośród synów Izraela nawróci do Pana, Boga ich; on sam pójdzie przed Nim w duchu i mocy Eliasza, żeby serca ojców nakłonić ku dzieciom, a nieposłusznych - do usposobienia sprawiedliwych,”

by przygotować Panu lud doskonały

”(Łuk 1;16-17) „

Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem

.(Mt 3:5 BT) Ci ludzie całymi latami byli przygotowywani na ten dzień. Również Pan Jezus nauczał parę lat: „

I szły za Nim liczne tłumy z Galilei i z Dekapolu, z Jerozolimy, z Judei i z Zajordania

.(Mt 4:25 BT) Gdy apostoł Piotr w czasie kazania, poukładał im wszystkie informacje, gdy zrozumieli dzieło zbawienia wykonane przez Jezusa i uwierzyli w nie, byli w pełni przygotowani do chrztu (zanurzenia) i zdecydowali się na to. Podobnie było później z poganami:

”...
przybył do Jerozolimy oddać pokłon Bogu Etiop, dworski urzędnik królowej etiopskiej, Kandaki, zarządzający całym jej skarbcem, i wracał, czytając w swoim wozie proroka Izajasza

(Dz 8:27-28 BT), który po rozmowie z Filipem dał się ochrzcić. Zauważmy, że znał Stary Testament. Każdą wolną chwilę wykorzystywał, aby czytać Słowo Boże. Uwierzył w Boga, bo z bardzo daleka „przybył do Jerozolimy oddać pokłon Bogu”. Gdy Filip mu wszystko wytłumaczył i uporządkował posiadane wiadomości, wyznał swą wiarę i został ochrzczony:

Dz 8:36-38 „

W czasie podróży przybyli nad jakąś wodę: Oto woda - powiedział dworzanin - cóż przeszkadza, abym został ochrzczony? Odpowiedział Filip: Można, jeśli wierzysz z całego serca. Odparł mu: Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym. I kazał zatrzymać wóz, i obaj, Filip i dworzanin, zeszli do wody. I ochrzcił go

”(BT)

Zaznajomienie się z Bożą nauką i życiem chrześcijańskim, było jednym z podstawowych warunków ochrzczenia się. Jest to niezwykle ważne. Znam przypadki, gdy tego zaniedbano. Później nowo ochrzczeni występowali z Kościoła mówiąc, że gdyby znali to, co ich czeka jako chrześcijan, nigdy by nie dali się ochrzcić. Oprócz wiedzy o Kościele zabrakło im również drugiego elementu, wymaganego przed chrztem.

2.4.2. Nawrócenie się.

Innym warunkiem koniecznym, aby się ochrzcić, jest nawrócenie się. Zwraca na to uwagę apostoł Piotr, mówiąc do Żydów, którzy byli ludźmi wierzącymi, znali Słowo Boże, ale brakowało im jeszcze nawrócenia się: *„Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem. Gdy to usłyszeli, przeszli się do głębi serca: Cóż mamy czynić, bracia? - zapytali Piotra i pozostałych Apostołów.*□

Nawróćcie się

- powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego

”(Dz 2:36-38 BT)

Inne przekłady tłumaczą nakaz Piotra jako: opamiętajcie się, pokutujcie, skruszcie wasze serca. Każdy musi sobie uświadomić dotychczasowe niewłaściwe postępowanie, łamanie prawa Bożego, co połączone jest z wyznaniem grzechów. Złe rzeczy należy zmienić. Chrystus naucza, że **trzeba się wręcz na nowo narodzić**. Aby stać się chrześcijaninem, należy zmienić swoje życiowe priorytety. Największą wartością tego świata jest pieniądź. Ludzie często podporządkowują swoje życie możliwości zdobycia większej ilości pieniądza. Dla wielu staje się on wręcz bogiem. Priorytetem chrześcijanina musi być Bóg, a nie pieniądź lub jakaś inna wartość. „

Nikt nie może dwom panom służyć.

Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie

”

.(Mt 6:24 BT)

Aby zrozumieć, czym jest nawrócenie się, sięgnijmy do nauczania Pana Jezusa. W rozmowie z Nikodemem powiedział: „... *Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwo Bożego. Nikodem powiedział do Niego: Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się? Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego* ” (Jn 3: 3-5 BT)

Zmiana priorytetów życiowych jest tu porównana do nowego narodzenia się, do stania się innym człowiekiem.

2.4.3. Publiczne wyznanie wiary.

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

Tylko wierzący człowiek może się ochrzcić. Wydaje się to oczywiste, chociaż niektórzy nie zgadzają się z tym. W takim wypadku najlepiej odwołać się do Słowa Bożego: „*I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!*”

Kto uwierzy

i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.

”

(Mr 16:15-16 BT) Należy zwrócić uwagę na biblijną kolejność czynności związanych z chrztem. Najpierw wiara, potem chrzest. Podobnie jest w innych wersetach: „*wielu też słuchaczy korynckich*”

uwierzyło i przyjmowało wiarę i chrzest

”

.(Dz 18:8 BT) Również Filip ewangelizował: „

Lecz”

kiedy uwierzyli

Filipowi, który nauczał o królestwie Bożym oraz o imieniu Jezusa Chrystusa, zarówno mężczyźni, jak i kobiety przyjmowali chrzest

.

”(Dz 8:12 BT) Chrzcili się dopiero wtedy, kiedy uwierzyli!

W praktyce odbywa się to w ten sposób, że tuż przed zanurzeniem, katechumen w obliczu świadków, głośno potwierdzał swoją wiarę: Mt 10:32 „*Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie*”.(BT)

2.4.4. Przyjęcie Ducha Świętego

Chrzest powoduje, że katechumen otrzymuje dar Ducha Świętego: Dz 2:38 „*...niech każdy z was ochrzci się... a*”

weźmiecie w darze Ducha Świętego

.

”(BT) Ten duch powinien każdemu towarzyszyć do końca życia:

Rz 8:9

”...“

Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy

.

”(BT) Stosuje się również wkładanie rąk, jako symbol przekazania Ducha Świętego:

Dz 8:16-17

”...“

Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wtedy więc wkładali /Apostołowie/ na nich ręce, a oni”

otrzymywali Ducha Świętego

”

.(BT)

2.5. Symboly zawarte w obrzędzie chrztu.

W obrzędzie chrztu zawarte są symbole, potwierdzające przełom w życiu katechumena.

2.5.1. Chrzest jako symbol śmierci.

Pierwszy symbol, to symbol śmierci. Musi umrzeć stary, grzeszny człowiek, dla którego najważniejsze są sprawy tego świata, symbolizowane przez boga Mamona, takie jak pieniądź: Mt 6:24 „*Nikt nie może dwom panom służyć... Nie możecie służyć Bogu i Mamonie.*”(BT). Musi umrzeć stary człowiek, dla którego pieniądź jest ważniejszy od Boga. Przystępując do chrztu, powinniśmy być już ludźmi nowonarodzonymi, a chrzest jest tylko zewnętrznym symbolem pokazania tego. W momencie chrztu (zanurzenia), nad człowiekiem na ułamek sekundy, zamyka się woda. Tworzy to symbol znalezienia się w grobie. Człowiek znika z powierzchni ziemi, jest w grobie, tak jak Chrystus. Zwraca uwagę na to apostoł Paweł

:”

Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani

...

” (Rz 6:3-4 BT)

Umiera stary człowiek

i jest złożony do grobu razem z Chrystusem.

2.5.2. Chrzest jako symbol ukrzyżowania wraz z Chrystusem.

Symbol śmierci w czasie chrztu zawiera jeszcze jedno przesłanie. Nasz grzeszny, stary człowiek, nie tylko złożony jest do grobu razem z Chrystusem, ale zostaje również ukrzyżowany razem z Nim: „... dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu” (Rz 6:6-7 BT) Chrystus jest dla nas wzorem do naśladowania.

Wręcz mówi o sobie: „...Ja jestem drogą ... Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”

(Jn 14:6 BT). Dzisiaj, aby iść drogą Mesjasza, nie trzeba umierać osobiście na krzyżu, On zrobił to za nas. Symbol ukrzyżowania nas wraz z Nim, zawarty jest w czasie zanurzenia. Jest to biblijny opis ukrzyżowania, w którym krzyż nie występuje. Ale to jest inny temat.

2.5.3. Chrzest jako symbol nowonarodzenia.

Ułamek sekundy po zanurzeniu, czyli symbolicznym ukrzyżowaniu i złożeniu w grobie, podnosi się chrzczonego nad powierzchnie wody. To tworzy symbol nowonarodzenia, rodzi się nowy, duchowy człowiek: „Nikodem powiedział do Niego: Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem?... Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś

nie narodzi z wody

..., nie może wejść do królestwa Bożego...

”

(Jn 3; 4-6 BT) „

Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my

nowe życie prowadzili

”

(Rz.6:4 BT)

2.5.4. Chrzest jako deklaracja osobistego podporządkowania się Bogu Jahwe i nauce Jezusa Chrystusa.

„*Podobnie i wy uważacie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, naszym Panu*” (Rz 6:11 BW) „*Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa*” (Ga 3:27 BT) Przystępując do chrztu, składamy publiczne zobowiązanie do dokładnego wypełniania wszystkich nauk Chrystusa. Robimy to w obliczu świadków, aby pokazać ludziom, że należymy do Chrystusa: „*Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie*” (Mt 10:32 BT)

2.5.5. Chrzest jako symbol przyszłego zmartwychwstania.

Podniesienie człowieka z wody zawiera jeszcze jeden, niezwykle ważny symbol. Jeżeli żyliśmy tak jak Chrystus, umarliśmy tak jak Chrystus, to zmartwychwstaniemy w przyszłości też tak jak Chrystus: „*Bo jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy również w podobieństwo jego zmartwychwstania*” (Rz 6:5 BW) Nadzieja zmartwychwstania jest podstawową obietnicą daną chrześcijanom przez Boga. Bez zmartwychwstania chrześcijaństwo traci sens: „*Jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie zmartwychwstał. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara*” (1 Kor 15:13-14 BT).

2.5.6. Chrzest jako symbol życia wiecznego w przyszłości.

W czasie chrztu wrośniemy w podobieństwo Jego zmartwychwstania, do życia wiecznego: Rz 6:8-9 „*Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy,*

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy”.(BT)

2.5.7. Chrzest jako symbol całkowitego obmycia się z grzechów.

Zanim człowiek ochrzci się, musi się nawrócić, co jest ściśle związane z wyznaniem swoich grzechów. Każdy musi uwierzyć w zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa, a to są fundamentalne czynności przy oczyszczaniu się z grzechów. Dokonawszy tych rzeczy, człowiek przystępuje do chrztu, już jako osoba usprawiedliwiona. Przy zanurzeniu, woda, która otacza go ze wszystkich stron, symbolizuje całkowite obmycie się z grzechów. Z wody wychodzi człowiek duchowo czysty, bezgrzeszny! „... niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych ...” (Dz 2:38 BT) Tak ochrzcił się również apostoł Paweł: „*Dlaczego teraz zwlekasz? Ochrcz się i obmyj z twoich grzechów...*”

(Dz 22:16 BT)

2.5.8. Chrzest jako symbol tworzenia Kościoła Bożego

Ci, którzy zostają ochrzczeni, tworzą jedną, wspólną Bożą rodzinę, którą jest Kościół Boży: „*zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha*”

.(Ef 2:20-22 BT) 2 Kor 6:16

„...
my jesteśmy świątynią Boga żywego

...
”(BT)

2.5.9. Chrzest jako symbol otrzymania pokoju wewnętrznego

Ludzie zawsze bali się. Dzisiaj niepokój może budzić wszystko: wojna, praca, sąsiad, rodzina itd. Przystąpienie do Chrystusa według nauki biblijnej, napełnia człowieka pokojem Bożym: „... *pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka*”

(Jn 14:27 BT).

2.5.10. Chrzest jako symbol wolności

Izrael w czasach Mojżesza, był w niewoli egipskiej. Aby odzyskać wolność, musiał przejść przez wody Morza Czerwonego, co było zapowiedzią i cieniem rzeczywistości w czasach nowotestamentowych, gdzie każdy musi przejść przez wody chrztu, aby **wyjść z niewoli grzechu** . Apostoł

Paweł tak pisze: „

nasi ojcowie wszyscy, co prawda, zostawali pod obłokiem, wszyscy przeszli przez morze, i wszyscy byli ochrzczeni w [imię] Mojżesza, w obłoku i w morzu”

(1Kor 10:1-2 BT). Każdy człowiek prędzej, czy później popełni grzech i stanie się niewolnikiem grzechu: „

Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy,

kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu

”

(Jn 8:34 BT). Aby uzyskać wolność cielesną, Izrael starotestamentowy musiał przejść przez wody Morza Czerwonego. Aby uzyskać wolność duchową, duchowy Izrael nowotestamentowy musi przejść przez wody chrztu.

3. Chrzest niemowląt.

3.1. Pogańskie korzenie chrztu niemowląt.

W religiach pogańskich można spotkać rytualne obmywanie niemowląt, na przykład opisane jest to w egipskiej Księdze Umarłych. Jednak chrzest, czyli zanurzenie niemowlęcia jest niemożliwe, nikt by sobie nie pozwolił na coś takiego. W Biblii nie występuje nawet ślad takiego przypadku. Inna sytuacja jest w sprawie chrztu dzieci. Gdy któreś zostało przygotowane do chrztu i postanowiło przystąpić do rodziny chrześcijańskiej, mogło się ochrzcić, zanurzyć. Ślady takich chrztów zachowały się z III wieku. Nie były to jednak niemowlęta!

W pierwszych wiekach istnienia chrześcijaństwa śmiertelność niemowląt była wysoka. Wpływ religii pogańskich, w tym czasie, był duży. Może sporadycznie wykonywano obrzęd, wzorowany na pogaństwie, wymyślony przez kogoś z biskupów, będący namiastką przyszłego chrztu, polegający na miejscowym polaniu wodą chorego noworodka, pokazujący, że jeżeli dziecko przeżyje, to rodzice będą wychowywać je w duchu chrześcijańskim. Miałby to być obrzęd, który w żadnym przypadku nie mógł zaszkodzić choremu noworodkowi. Zamiast chrztu (zanurzenia), dokonywano by miejscowego polania wodą lub pokropienia. Taki obrzęd mógłby pocieszyć przerażonych rodziców i podbudować ich psychicznie. Nie był to jednak obrzęd chrześcijański, czyli ustanowiony przez Chrystusa, lecz mający swe korzenie w pogaństwie. Gdy takie dziecko przeżyło, to już jako dorosły człowiek, musiało by przyjąć chrzest ustanowiony przez Chrystusa, a opisany w Biblii.

3.2. Oficjalne wprowadzenie chrztu niemowląt do Kościoła.

To co dzisiaj nazywamy chrztem niemowląt, a więc chrztem dokonywanym, nie przez zanurzenie, jak to jest przedstawione w Biblii, ale przez pokropienie lub polanie wodą, wprowadzono do Kościoła Katolickiego oficjalnie dopiero na Soborze Trydenckim w 1563 roku. Trzeba jednak powiedzieć, że już wcześniej dokonywano takich obrzędów.

3.3. Podobieństwo chrztu niemowląt z biblijnym obrzezaniem.

Zauważono, że obrzezanie niemowląt wśród Żydów, powodowało niezwykle silne związanie ich z narodem Żydowskim. Bardzo rzadko tacy ludzie odchodzili od wiary mojżeszowej. Wiele wskazuje na to, że pomysł wciągania niemowląt do Kościoła, został zaczerpnięty ze starotestamentowego obrzezania chłopców, niemowląt, w 8-smym dniu życia, dokonywany przez Izraelitów: Rdz 17:11-12 „*będziecie obrzezawali ciało napletka na znak przymierza waszego ze Mną. Z pokolenia w pokolenie każde wasze dziecko płci męskiej, gdy będzie miało osiem dni, ma być obrzezane* ...”(BT) Obrzezka stała się znakiem przymierza łączącym Boga ze swym Narodem Wybranym: Rdz 17:13

”...“

Przymierze moje, przymierze obrzezania, będzie przymierzem na zawsze

.

”(BT) Jezus ustanowił Nowe Przymierze we krwi swojej, które jest kontynuacją Starego Przymierza, ale w sferze duchowej. Obowiązuje tu również znak obrzezki, ale tym razem nie dokonany na ciele, ale duchowy, niewidoczny okiem, obrzezka serca:

Rz 2:29

”

... prawdziwym obrzezaniem jest obrzezanie serca, duchowe, a nie według litery. I taki to otrzymuje pochwałę nie od ludzi, ale od Boga

.

”(BT) Jak widać chrzest jest odrębnym obrzędem, a niemowlę nie jest w stanie dokonać obrzezania serca, aby z niego usunąć rzeczy, które odciągają od Boga. Obrzezka serca to nic innego, jak nowonarodzenie, wymagane przed przyjęciem chrztu.

3.4. Grzech pierworodny

Nauka o grzechu pierworodnym mówi, że w skutek nieposłuszeństwa pierwszych rodziców, Adama i Ewy w Raju (1Moj 3;1-24), każdy nowonarodzony człowiek, obciążony jest tym grzechem, skazującym człowieka na potępienie. Tylko chrzest usuwa ten grzech. Aby nie

ryzykować, rodzice powinni ochrzcić noworodka. Grzeszą, gdy zaniedbują to i zwlekają z chrztem.

3.4.1. Pogańskie korzenie nauki o grzechu pierworodnym

Mówiąc o grzechu pierworodnym, musimy pamiętać o rzeczy najważniejszej. Termin ten w Biblii nie występuje ani raz, dlatego nie może być on nauką chrześcijańską. Pojawił się po raz pierwszy na początku V wieku i występował w dziełach ojca kościoła, świętego Augustyna z Hippony, wcześniej zwolennika neoplatonizmu, związanego z innym ojcem kościoła, świętym Ambrożym, przedstawicielem elity Cesarstwa, człowiekiem kontrowersyjnym, który wprowadzał obce nauki do chrześcijaństwa. Nauka ta od razu spotkała się ze sprzeciwem. Ludzie nie mogący pogodzić się z tą nauką utworzyli odrębny kościół, powstał tak zwany pelagianizm. Dzisiaj próbuje się dowieść, że biblijna nauka o ludzkiej skłonności do grzechu, jest nauką o grzechu pierworodnym. Są to dwie całkowicie różne sprawy. Skłonność do grzechu, to mój grzech, który kiedyś popełnię, grzech pierworodny to grzech, którego nie popełniłem, to grzech prarodziców, który mnie obciąża. Biblijni, pierwsi rodzice, zbuntowali się przeciwko Bogu. Nie przestrzegali prawa, jakie dał im Bóg: *„... Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz spożywać według upodobania; ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz*” (1Moj 2;16-17 BT).

Przestali wierzyć Bogu, chcieli nawet zrównać się z Bogiem

:

„...Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło

„

(1Moj 3;4-5 BT). Popełnili grzech. A

„...

zapłatą za grzech jest śmierć

...

”(Rz 6:23 BT), śmierć fizyczna, ale również duchowa. Po pierwszych rodzicach odziedziczyliśmy skłonność do grzechu, bo

„...

wszyscy bowiem zgrzeszyli

...

”(Rz 3;23 BT) Ponieważ zapłatą za grzech jest śmierć, wszyscy, bez wyjątku, muszą umrzeć, ale tylko za swoje grzechy:

Ez 18:20 „

Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna

...

..”(BT). Ale pojawił się człowiek, Jezus Chrystus, posłany przez Boga i pokazał, że mając naturę grzeszną, odziedziczoną po pierwszych rodzicach, jak każdy człowiek, można żyć tak, aby nie popełnić żadnego grzechu. W dziejach ludzkości był to jedyny taki przypadek: „

On grzechu nie popełnił

...

”(1 Ptr 2:22 BT). Jako bezgrzeszny człowiek, mógł stać się niewinną ofiarą zastępczą za nasze grzechy: „

On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów... Krwią Jego zostaliście uzdrowieni.

”

(1 Ptr 2:24 BT). Zapłacił swoją śmiercią za nasze grzechy, mimo, że to my zasłużyliśmy na tą śmierć. Jeden człowiek, biblijny Adam, przekazał nam skłonność do grzechu, powodującą, że każdy człowiek grzeszy. Jeden człowiek, Jezus Chrystus, uwolnił nas od wszystkich naszych grzechów: „

A zatem, jak przestępstwo jednego sprowadziło na wszystkich ludzi wyrok potępiający, tak czyn sprawiedliwy Jednego sprowadza na wszystkich ludzi usprawiedliwienie dające życie. Albowiem jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi

”

(Rz 5:18-19 BT). Jeżeli Chrystus umarł za wszystkich i wszyscy mogą skorzystać z jego ofiary, to również mógł umrzeć za grzech biblijnego Adama.

W całej tej procedurze biblijnej, nie ma miejsca na to, co zostało nazwane grzechem pierwotnym!

3.4.2. Praca jest karą

Ubocznym skutkiem nauki o grzechu pierwotnym był pogląd, że pracę fizyczną zaczęto uważać za karę wymierzoną człowiekowi przez Boga, uzasadniając to Biblią: Rdz 3:17-19 „... w trudzie będziesz zdobywał od niej pożywienie dla siebie po wszystkie dni twego życia. Cierń i oset będzie ci ona rodziła, a przecież pokarmem twym są płody roli. W pocie więc oblicza twego będziesz musiał zdobywać pożywienie

...

”(BT) Taka praca hańbi człowieka i jest karą. Ktoś, kto jest sprawiedliwy, nie musi pracować. Spowodowało to niechęć elit do pracy fizycznej i stało się jedną z przyczyn wyzysku warstw niższych społeczeństwa. Dopiero Reformacja zmieniła to, wskazując na nauki biblijne:

”...“

Kto nie chce pracować, niech też nie je

!

”(2Tes 3:10 BT). Zmiana poglądów religijnych protestantów na temat pracy fizycznej, spowodowała, że państwa protestanckie, zaczęły się szybko rozwijać, pozostawiając daleko w tyle państwa pozostałe. Widoczne jest to do dnia dzisiejszego.

3.4.3. Kobieta jako gorsza część społeczeństwa

Grzech pierworodny tłumaczył również bezwzględne panowanie mężczyzny nad kobietą, częste poniżanie jej, jako tej, która ponosi główną winę za grzech pierworodny, która namówiła Adama do grzechu (1Moj3;16 i 6). Jest to sprzeczne z Biblią. Chrystus spowodował usunięcie barier, które istniały w czasach Starego Testamentu, a co było przedstawione w symbolu Świątyni, gdzie był osobny dziedziniec dla mężczyzn i osobny dla kobiet. Ofiara Chrystusa spowodowała, że: *„...nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie”*. (Ga 3:28 BT) W Chrystusie mur oddzielający te dziedzińce został usunięty i wszyscy razem tworzą Kościół Boży: 2 Kor 6:16 *„...my jesteśmy świątynią Boga żywego - według tego, co mówi Bóg: Zamieszkać z nimi i będę chodził wśród nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem”*

.(BT) A Bóg stale przebywa w tej nowotestamentowej Świątyni, przez Ducha Świętego, zarówno w sercach mężczyzn, jak i kobiet.

3.4.4. Dusza nieśmiertelna

Inną konsekwencją nauki o grzechu pierworodnym, zapożyczonych od Platona, jest dusza nieśmiertelna. Według niej, człowiek składa się z dwóch elementów: ciała, które umiera w momencie śmierci i duszy nieśmiertelnej. Gdy nieochrzczony noworodek umiera, umiera jego ciało, a dusza przebywa w tak zwanej „otchłani niemowląt”. Jest to część piekła, ale dusze znajdujące się tam nie są dręczone.

Nauka ta jest niejednolita i posiada wiele sprzeczności. Jest to nauka wywodząca się od pogan, od Platona i wyklucza zmartwychwstanie, które jest jedną z fundamentalnych nauk chrześcijańskich. Nawet najwybitniejsi ludzie wiary nie mogą być obecnie w niebie, bo: Hbr 11:40 „

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

...

Bóg, który nam lepszy los zgotował, nie chciał, aby oni doszli do doskonałości bez nas

.

”(BT) Przy zmartwychwstaniu wszyscy, którzy będą zbawieni,

„dojdą do doskonałości” jednocześnie

, w czasie zmartwychwstania. Biblia naucza o niebycie umarłych:

Koh 9:5-6

”...“

zmarli niczego zgoła nie wiedzą... ich miłość, jak również ich nienawiść, jak też ich zazdrość - już dawno zanikły, i już nigdy więcej udziału nie mają żadnego we wszystkim, cokolwiek się dzieje pod słońcem

.

”(BT) Dopiero zmartwychwstanie przywraca im życie.

3.4.5. Sprzeczności nauki biblijnej z ideą grzechu pierworodnego.

Dziedziczenie grzechu jest sprzeczne z nauczaniem biblijnym. Bardzo dobitnie mówi o tym prorok Ezechiel: *„Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna. ..”* (Ez 18:20 BT). Ale najbardziej przekonująca jest opinia samego Chrystusa o dzieciach:

”...“

do takich bowiem należy królestwo niebieskie.

”

(Mt 19:14 BT) A były to przecież dzieci jeszcze nie ochrzczone. Gdyby istniał grzech pierworodny, to Jezus, obdarzony Duchem Świętym, nie mógłby wydać takiego świadectwa tym dzieciom. Wniosek jest prosty: grzech pierworodny jest ludzką nauką, nauką ojców kościoła.

3.4.6. Chrzest noworodków gwałci wolną wolę człowieka.

W sprawach duchowych, Bóg dał człowiekowi wolną wolę, aby każdy mógł sobie sam wybrać

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

drogę, którą chce iść: „...kładę dziś przed wami błogosławieństwo i przekleństwo. Błogosławieństwo, jeśli usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, które ja wam dzisiaj daję - przekleństwo, jeśli nie usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, jeśli odstąpicie od drogi, którą ja wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za bogami obcymi, których nie znacie

„
.(5Moj 11:26-28 BT) Rodzice, którzy chrzczą swoje dzieci, nie szanują tego biblijnego prawa i zmuszają noworodki do obrzędów, w których może one, nie chciałyby brać udziału jako osoby dorosłe. Dodatkowo sprawę komplikuje to, że są ogromne trudności, aby później, jako osoba dorosła, wypisać się z Kościoła Powszechnego.

3.4.7. Brak tekstu biblijnego uzasadniającego chrzest niemowląt.

Największą trudnością w uzasadnieniu chrztu niemowląt, jest brak jakiegokolwiek tekstu biblijnego, potwierdzającego taki obrzęd. Są jednak ludzie, którzy twierdzą, że chrzest niemowląt wynika z Biblii. Podają cytat: „Gdy to usłyszeli, przejęli się do głębi serca: Cóż mamy czynić, bracia? - zapytali Piotra i pozostałych Apostołów. Nawróćcie się - powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego. Bo dla was jest obietnica

dla dzieci waszych

, i dla wszystkich, którzy są daleko, a których powoła Pan Bóg nasz

„
.(Dz 2:37-39 BT) Jest to niewątpliwie fragment związany z obrzędem chrztu. Apostoł Piotr doradza przerażonym Żydom, przyjęcie chrztu. A słowa, które mają potwierdzić poprawność stosowania chrztu dla niemowląt, to: „dla dzieci waszych”. Jednak jak się przeczyta kontekst tych słów, to okazuje się, że chodzi o coś zupełnie innego, chodzi o „obietnicę” (życia wiecznego), a nie o chrzest i to dla dzieci, a nie dla niemowląt.

3.4.8. Chrystus wzorem do naśladowania także w sprawie chrztu.

Dla chrześcijan wzorem do naśladowania powinien być Jezus Chrystus, a On chrzcił się

dopiero jako osoba dorosła, chociaż był to tylko chrzest Janowy: Łk 3:21 „*Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest*

...

”(BT)

3.4.9. Chrzest niemowląt jako namiastka starotestamentowej obrzezki.

Praktyka pokazywała, że obrzezane niemowlęta żydowskie, bardzo rzadko zmieniało później swą wiarę. Postanowiono wprowadzić coś podobnego do Kościoła Powszechnego, aby wcześniej zaobserwowane zjawisko, wykorzystać do swoich celów. Nakaz wykonania obrzezki, będącej znakiem Przymierza z Bogiem, znajduje się w Biblii: „*Z pokolenia w pokolenie każde wasze dziecko płci męskiej, gdy będzie miało osiem dni, ma być obrzezane... Przymierze moje, przymierze obrzezania, będzie przymierzem na zawsze. Nieobrzezany... niechaj będzie usunięty ze społeczności twojej; zerwał on bowiem przymierze ze Mną*

”

(1Moj 17:12-14 BT) Istnieje ścisły związek Starego Przymierza z Nowym Przymierzem, zawartym w Jezusie Chrystusie. Mówi o tym apostoł Paweł, gdy wspomina o życiu wiecznym w Królestwie Bożym: „

Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama i zgodnie z obietnicą – dziedzicami

”

.(Ga 3:29 BT) Nowe Przymierze, ma ten sam symbol, co stare przymierze, jest to również przymierze obrzezania. Różnica między tymi przymierzami jest jednak taka, że przymierze Abrahama miało charakter cielesny, a przymierze Jezusa Chrystusa ma charakter duchowy.

Wyjaśnia to apostoł Paweł: „

Bo Żydem nie jest ten, który nim jest na zewnątrz, ani obrzezanie nie jest to, które jest widoczne na ciele, ale prawdziwym Żydem jest ten, kto jest nim wewnątrz, a

prawdziwym obrzezaniem jest obrzezanie serca, duchowe, a nie według litery

. I taki to otrzymuje pochwałę nie od ludzi, ale od Boga

”

.(Rz 2:28-29 BT) W Starym Przymierzu, warunkiem wstępnym uczestnictwa w nim, jest obrzezanie, wykonane na ciele. W Nowym Przymierzu też musi być wykonana obrzezka, ale tym razem nie cielesna, lecz duchowa. Tą obrzezka duchową nie jest nic innego, jak omawiane wcześniej nawrócenie się i nowonarodzenie. A tego nie może dokonać niemowlę, ale tylko osoba dorosła. Tak więc i w tym przypadku chrzest niemowląt nie ma uzasadnienia biblijnego.

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

Przypuszczenie, że chrzest niemowląt zwięże człowieka z Kościołem Powszechnym, sprawdziło się. Powstała w ten sposób tradycja jest tak silna, że wielu sądzi, że aby być Polakiem, trzeba być katolikiem. Ubocznym skutkiem tego zjawiska jest brak tolerancji u Polaków na inne wyznania religijne.

3.4.10. Chrzest w imię Trójcy

Przy okazji chciałbym poruszyć pewien problem, zwiany z chrztem. Panuje powszechne przekonanie, że biblijny chrzest odbywa się w imieniu Trójcy. Nie jest to prawd. Słowo to w Biblii nie występuje ani raz i ma czysto pogańskie korzenie. Trójca występowała w wielu przedchrześcijańskich religiach pogańskich: od Sumerów, poprzez Babilon, Egipt, Grecj do Rzymu. W Rzymie istniała pod nazwą Trójcy Kapitolińskiej i miała dwie postaci. Pierwszą tworzyli: Jowisz, Mars i Kwiryn, drugą Jowisz, Junona i Minerwa. Trójca Święta została wprowadzona do chrześcijaństwa przez ojców kościoła, przy mocnym współdziałaniu pogańskiego cesarza Konstantyna Wielkiego, na Soborze Nicejskim w 325 roku, a ostatecznie potwierdzona na Soborze Konstantynopolskim w 381 roku. Sobory te wprowadziły wielkie zamieszanie do chrześcijaństwa, trwające po dzień dzisiejszy. Tymczasem według Biblii chrzest odbywa się w imieniu: „... *Ojca i Syna, i Duchu Świętego*” (Mt 28:19 BT), ale nie w imieniu Trójcy Świętej. Może odbywać się również:

„...
w imię Jezusa Chrystusa

...
”(Dz 2:38 BT). Jest to nauka biblijna, a co za tym idzie chrześcijańska. Dlatego obie przedstawione powyżej formy są poprawne, bo biblijne.

3.4.11. Tylko jeden chrzest

W Kościele chrześcijańskim istnieje tylko jeden chrzest, jedno zanurzenie: „*Jeden jest Pan, jedna wiara,* **chrzest** *jeden*”

”
(Ef 4:5 BT). Chrzest ten ściśle związany jest z nowonarodzeniem, z Bogiem i wiarą. Tymczasem są kościoły, które chrzczą, czyli zanurzają, przez pokropienie lub przez polanie wodą, które chrzczą ludzi, zupełnie do tego nieprzygotowanych. Taki chrzest nie spełnia podstawowych warunków i nie zawiera symboli związanych ze śmiercią wraz z Chrystusem przez ukrzyżowanie, z nowonarodzeniem, ze zmartwychwstaniem itd. Dlatego chrzest niemowląt, którym najprawdopodobniej zostałem ochrzczony, dla mnie nie był chrztem, czyli zanurzeniem i już jako dorosły człowiek ochrzciłem się, zanurzyłem się, zgodnie z naukami biblijnymi. Dopiero teraz mam jeden chrzest, tak, jak to mówi Słowo Boże. Istnieje wiele kościołów chrześcijańskich, które ze sobą nie mają żadnych kontaktów, jednak **przebieg chrztu jest u nich identyczny, bo wzorowany na Biblii**

.

Uważam, że każdy kto chce być chrześcijaninem, powinien się nad tym zastanowić, czy posiada ważny chrzest, zgodny z Biblią, czyli chrześcijański, przyjęty z wiarą, chrzest przez zanurzenie. Czy był duchowo obecny przy tym, jeżeli dzisiaj absolutnie nic nie pamięta? Czy świadomie i z wiarą przystępował do tego tak ważnego obrządku, ustanowionego przez Jezusa Chrystusa? Musi też podjąć decyzję, kogo ma słuchać, czy Jezusa Chrystusa, czy ojców kościoła. Kościół wcale nie ukrywa tego, że to jest ludzka nauka, nazywając autorów tych nauk, ojcami kościoła. Chrystus przepowiedział taką sytuację: Jan. 5:43 *„Ja przyszedłem w imieniu Ojca mego, a wy mnie nie przyjmujecie; jeśli kto inny przyjdzie we własnym imieniu, tego przyjmiecie*” (BW) Stało się dokładnie tak, jak przepowiedział Chrystus. Ludzie nie chcą przyjąć chrztu ustanowionego przez Chrystusa, a stosują chrzest wymyślony przez ludzi.

Powinniśmy sobie odpowiedzieć na jeszcze jedno pytanie. Czy jako rodzice nie lekceważymy Chrystusa i jego ofiary za nasze grzechy, zmuszając swoje własne dzieci do chrztu, zupełnie nieprzygotowane do tego? W Polsce istnieje mocna i długa tradycja chrztu niemowląt. W Kościele Bożym zawsze próbowano usprawiedliwiać obce nauki tradycją. Jednak z tym zjawiskiem walczyli prorocy: *„Nie postępujcie według zasad przodków waszych i myśli ich nie dzielajcie* ...” (Ez 20:18 BT) Tradycja nie może być ważniejsza od Słowa Bożego. Dla ludzi, którzy naprawdę chcą być chrześcijanami, Bóg dał obietnicę: „

...
szukajcie, a znajdziecie

...
”(Mt 7:7 BT) Jeżeli poszukamy odpowiedzi na te pytania, to niewątpliwie „znajdziemy” prawdę biblijną. Nauka chrześcijańska w wielu miejscach ostrzega: Mt 24:24 „
Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i działać będą wielkie znaki i cuda, by w błąd wprowadzić, jeśli to możliwe, także wybranych

”
.(BT) Mr 13:6 „
Wielu przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: Ja jestem. I wielu w błąd wprowadzą

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

”

.(BT) itd. Niech nikt nie zmarnuje obietnicy Bożej, nie dajmy się oszukać.

4. Chrzest pogański.

W religiach pogańskich chrzest przez zanurzenie, przez polewanie, przez pokropienie, przez obmywanie był szeroko stosowany od czasów Starożytności do dnia dzisiejszego.

Wnioski końcowe.

Chrzest niemowląt nie jest obrzędem chrześcijańskim, bo nie został ustanowiony przez Chrystusa i nie jest opisany w Biblii. Nie zawiera wielu symboli, które są fundamentalne dla chrześcijaństwa. Brak ich może nam zamknąć drogę do życia wiecznego, chociaż będziemy starannie wypełniać wszystko, co nam każą nasi przywódcy religijni! Nie zmarnujmy obietnicy Bożej. Błędem jest to, że często nie znamy Słowa Bożego, co jest powodem, że przyjmujemy obce nauki, jako nauki chrześcijańskie, a które z chrześcijaństwem nie mają nic wspólnego. Takimi naukami są obrzędy ustanowione przez ojców kościoła. Powszechnie uważamy się za chrześcijan, czyli ludzi Chrystusa. Jednak nie znając dobrze nauk biblijnych, nie mamy możliwości dokonania prawidłowego wyboru między naukami chrześcijańskimi, opisanymi w Biblii, a naukami niechrześcijańskimi, ustanowionymi przez ludzi.

To może spowodować, że nasze chrześcijaństwo, nasza wiara, pozbawiona jest sensu.

Wykaz skrótów:

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

BT – Biblia Tysiąclecia

BW- Biblia Warszawska

Moj – Księga Mojżeszowa, Rdz – Księga Rodzaju

Iz – Księga Izajasza

Ez – Księga Ezechiela

Mt – Ewangelia Mateusza

Mk – Ewangelia Marka

Łuk – Ewangelia Łukasza

Jn – Ewangelia Jana

Rz - List do Rzymian

Dz – Dzieje Apostolskie

Chrzest niemowląt może być nieważny

Written by Administrator

Wednesday, 24 October 2012 00:00 - Last Updated Wednesday, 29 May 2019 09:37

Kor – List Do Koryntian

Ga – List Do Galacjan

Ef – List Do Efezjan

2Tes – Drugi List Do Tesaloniczan

Hbr – List Do Hebrajczyków

1Ptr – Pierwszy List Piotra

1Jn – Pierwszy List Jana